

አብ ዝሓለፈ 22 ጥቅምቲ 2007 ብዛዕባ ቡራጌ ኣቡነ ጽጽስና መነበረ ኣስመራ ኣባ መንግስተ-አብ ተስፋ-ማሪያም፡ ጽሑፍ ንመርቡብ ሓበሬታ ሰዲዶ ነይረ፡ እቲ ስብከት ሎሚ ምስ ኣምላኽና ክንዕረቕ ዝብል፡ ብሙሉኡ ህዝቢውን ክካፈሎ እንሆ።

እዚ ጽሑፍ ከም ንመንገዲ ሓቕን ፍትሕን፡ ንሕውነትን ስነትን ዝሕብር ብስራት ንህዝቢ'ምበር ብካልእ መልክዕ ይቐርብ ከም ዘዩልዎ ኩሉ ሰብ ክርዳእ ይግባእ። ልዕሊ ኩሉ እዚ ብውልቀ ሓላፍነት፡ ነቲ ህዝቢ ክሰምዖ ዘለዎ ኣገዳሲ ፍረ መንፈሳዊ መራሕ ምዃኑ ምርዳእውን የድሊ።

**ምስ ሰናይ ትምህት
ንኩሉ ደላይ ሰላምን ፍትሕን**

25 ጥቅምቲ ኣንቶንዮ ተስፋይ

ርእሰ ዓመት፣ በዓል ቅዱስ ዮሐንስ

፩ መስከረም ፳፻ ዓ.ም.ግ
12 መስከረም 2007 ዓ.ም.ፈ.

እውነተይና ሰላም ክንረክብ፣ ምስ ኣምላኽና ንተግረቕ!

ክቡራንን ክቡራትን ኣባላት፣ ስድራቤት እግዚኣብሔር፣

ኣይብኃይልናን፣ ብኃይሊ ኣምላኽ፣ ሎሚውን ዘመነ ሉቃስ ተዛዚሙ፤ ዘመነ ዮሐንስ ኣብ ዝጅምረሉ ወቕቲ በጺሕና። በዓል ቅዱስ ዮሐንስን በዓለ መስቀልን ከነኸብር ከኣ ንዳሎ ኣሎና። ናይ ሎምዘመን መልእኽተይ ክልተ ዓበይቲ ነጥብታት ዝሓዘት እያ። መጀመርያ እዞም ኣብ ቀዳማይ ወርኂ ናይ ዓመተ ምሕረት ግዕዝ እነብዕሎም በዓላት፣ ሎምዘመን ናብ መበል [] (ክልተ ሸሕ) ዓ.ም. ግእዝ ዘእትዉና ስለዝኾነ ከም ናይ ኣምላኽ ዓብይ ህያብ ተቐቢልና ፍልይ ዝበለ ድምቀት ክንህበም ይግባእ። እቲ ካልኣይ ነጥቢ ከኣ ብዛዕባ ሃይማኖት ኣብ ሓደ ኅብረተ-ሰብ ዘለዎ ዓብይ ተራ ከነስተንትን ንነፍስወከፍና እዕድም።

፩.

በቁጻጽራ-ሥርዓት ግዕዝ፣ እዚ እንጅምሮ ዘሎና ዓመት መበል ፳፻ (ክልተ ሸሕ) ዓመተ ምሕረት ስለዝኾነ፣ ከምቲ ብኅርኅርዮሳዊ ኣቁጻጽራ-ዘመን ቅድሚ ሹብዓተ ዓመት ዘኸበርናዮ ዓመት ኢዮቤል፣ ንመንፈሳዊ ተሓድሶን፣ ሓዲስ ሓዋርያዊ ተበግሶን ክንጥቀመሉ እንደገና ብእግዚኣብሔር ዝወሃበና ዓብይ ጸጋ እዩ። ሸሕኳ ከምቲ ቀዳማይ ኢዮቤል ብወግዲ ፍሉይ ምድላዎት እንተዘይገበርናሉ፣ ሎምዘመንውን ነዚ ናይ መንፈሳዊ ዕብዮትን፣ ንጥፊታትን ግዜ ምርኅብና ወትሩ ክጠቕመና ከምዝኸእል ክንስሕቶ የብልናን። “ንጸጋ-ኣምላኽ ንኸንቱ ከይትቐበሉ ንምዕደኩም ኣሎና። ብምሽእቲ ሰዓት ሰማዕኩኻ፣ ብመጻልቲ ምድኃን ረዳእኩኻ” ከም ዚብሎ፣ እንሆ እታ ምሽእቲ ሰዓት ሕጂ እያ፣ እንሆ እታ መጻልቲ ምድኃን ሕጂ እያ (2ቆሮ 6፣1-2)።

ኣብዚ እንጅምሮ ዘሎና ሓዲሽ ዓመተ-ምሕረት ግዕዝ እምበኣር ቅዱስ ጳውሎስ ንእውነተይና ተሓድሶን ዕርቅን ኣመልኪቱ ዝብሎ ንዝኸር፣ “ሓደ’ኳ ብክርሰቶስ እንተልዩ፣ ንሱ ሓዲሽ ፍጥረት እዩ፤ እቲ ብሉይ ኃሊፉ፣ እንሆ ኸሉ ሓዲሽ ኮይኑ እዩ። እዚ ኸሉውን ካብቲ ባዕሉ ብክርሰቶስ ገይሩ ዝተግረቐና፣ ንካልኣትውን ምስኡ ከነተግርቕ፣ መዚ ዝሃበና ኣምላኽ እዩ። እወ ኣምላኽ ንዓለም ምስ ርእሱ ኸግርቃ ኸሎ፣ ብክርሰቶስ ገይሩ እዩ፤ “ብደሎም ኣይኃዘሎምን፣

ንእና ከአ መልእክቲ ዕርቂ ሃብና። ስለዚ ንእና ናይ ክርስቶስ አምባሳደራት ኢና፣ አምላኽ ከአ ብእና ገይሩ ይዕድም ኣሎ። ኣብ ክንዲ ክርስቶስ ኮይንና ድማ “ምስ አምላኽ ተዓረቕ እናበልና ንልምነኩም ኣሎና። ንእና ብክርስቶስ ተኻፊልቲ ጽድቂ ምእንቲ ክንከውን፣ አምላኽ ነቲ ኅጢአት ዘይፈለጠ ኣብ ክንዳና ኃጢአተኛ ገበሮ”። (2ቆሮ.5፣17-21) ኣነውን ሎሚ ምስ አምላኽኩም ክትዕረቕ፣ ብእምነትኩም ክትጸንዑ፣ ብፍቕሪ ክትኃብሩ፣ ብስም ክርስቶስ እልምነኩም ኣሎኹ።

ምስ እግዚአብሔር ዝተዓርቀ ሰብ፣ ምስ ርእሱን ምስ ካልኣትን ኪዕረቕ ኣየጸግግን እዩ። ምስ አምላኽና ቅኑዕ ርክብ እንተዘይብልና ኢና ምስ ርእስናን ምስ ሰብን እንበኣስ። እዚ ከአ እውነተይና ሰላምን ቅሳነትን ካብ እግዚአብሔር ጥራሕዩ ዝመጽእ ማለት እዩ። ብዘይ እግዚአብሔር ዝርከብ ምዕባለ፣ ወይ ሀብቲ ከሉ በራሲ እዩ። ወትሩ፣ ምስ እግዚአብሔር እዩ ዝሕሸና። ስለዚ መጀመርያ ምስ ፈጣሪና ንተዓረቕ። ብዝኾነ ይኹን መገዲ ምስ አምላኽና ተባኢስና እንተሎና፣ እቲ ብምሕረት ሀብታም ዝኾነ ኣቦና ወትሩ ኢዱ ዘርጊሑ ስለዝቐበለና ብትሕትናን ብንስሓን ናብኡ ንመለስ። ዓመት መጻ ልብና ኣትሪርና ኣብቲ ሕማቕ ኣመልና ኣይነንገርግር። ኣብዚ ሓዲስ ዓመትዚ ምስ ርእስናን ምስ ብጻይናን ንተዓረቕ፣ ካብ ጽልእን ቅርሕንትን፣ ካብ ብልሽውናን፣ ሓሶትን፣ ካብ ጭካነን ዓመጽን ንርሓቕ። እግዚአብሔር ከአ ኣብ ነፍስወከፍናን፣ ስድራቤትናን፣ ሃገርናን ሓቀይና ሰላምን ቅሳነትን ከፍስስ እዩ። እግዚአብሔርሲ “ቅንዕና ክንገብር፣ ምሕረት ከአ ክንፈቱ፣ ኣብ ቅድሚ ኣምላኽውን ብትሕትና ኸንገብር እንተዘይኮይኑ፣ ኻባና ዚደልዮ ኣንቲ እኳ የልቦ” (ሚክ.6፣8)።

፪.

ሃይማኖት ንሓደ ሕዝቢ ኅለናኡን መብራህቲን ኮይኑ ከገልግል ኣለዎ። ኅለና ክንብል ከሎና፣ ዝኾነይኹን ውልቀሰብ፣ ኅብረተሰብ ወይ ሕዝቢ ብመንገዲ እውነተይና ነጻነትን ሓድነትን፣ ብመንገዲ ፍትሕን ርትዕን፣ ብመንገዲ ኣኸብሮት ሰብኣዊ መሰልን ምእንቲ ኪጎዓዝን፣ ክምራሕን፣ እተዘኻኸር ድምጺ ማለት እዩ። ቤተክርስቲያንውን፣ ዝኾነ ማኅበራውን ፖለቲካውን ሥርዓት “ከሉ ግዜ ክመሓየሽ ይግብእ፣ ኣብ ሓቂ ዝተመስረተን ኣብ ፍትሒ ዝተሓንጸን፣ ፍቕሪ ዝለበሰን ክኸውን ኣለዎ፣ ኣብ ናጽነት ከአ ምሕረት ዝሓዘለ ሰብኣዊ ፍርዲ ክህልዎ ይግባእ። እዚ ነገራትዚ ኣብ ዕላማኡ ክበጽሕ እንተደኣ ኮይኑ፣ ናይ ኣተሓሳስ ምምሕያሽን፣ ሰፊሕ ማኅበራዊ ለውጥታትን ክግበር ኣለዎ” (ፍሥሓን ተስፋን ቍ.26) ቤተክርስቲያን ተዘኻኸር። ኢሳያስ ነቢይ ንዚብሎ፣ ኣብ ስብከት ዮሐንስ መጥምቕውን ዝተጋህደ፣ “ናይ ሓደ ኣብ ምድረ ቡዳ ዚእውጅ ድምጺ፣ ጎደና እግዚአብሔር ጽረጉ፣ መንገድታቲውን ኣቕንዑ፣ ስንጭሮ ዘበለ ልዕል ይበል፣ እምባን ከርባን ከሉ ትሕት ይበል፣ ጥውይዎይ ዝኾነ ከሉ ትኸ ይበል፣ ድንገር ይተኻኸል፣ ሥጋ ዚለበሰ ኸሉ ኸኣ ምድኃን ኣምላኽ ኪርኢ እዩ” (ሉቃ.3፣4-11፣ኢ.ሳ.40፣3-5) እናበለት ቤተክርስቲያን ቀጻሊ ድምጺ ከተሰምዕ ብክርስቶስ መሥራቲኣ ተኣዚዛ ኢያ። ኅብረተሰብውን ነዚ ክትብል ይጸበያ። ኣብ ፊልግ ዮርዳኖስ ኪጥመቕ ናብኡ ይመጽእ ንዝነበረ ሕዝቢ፣ ቅዱስ ዮሐንስ መጥምቕ፣ ደጋጊሙ “ክልተ ኸዳን ዘለዎ ነቲ ዘይብሉ ይምቀሎ፣ ቀለብ ዘለዎ ድማ ከምኡ ይግበር። ነቶም ተቐባልቲ ቀረጽ “ካብቲ ዝተኣዘዘሉም ኅልፊ ኣይትውሰዱ”፣ ነቶም ወተሃደራት ድማ፣ “ንሓደ እኳ ኣይትግፍዑ፣ ብሓሶትውን ኣይትኸሰሱ፣ ደሞዝኩም ይኣኸለኩም” (ሉቃ.3፣11-14) ኪብል ቅኑዕ ናይ ኅለና መምርሒ ከም ዝሃበም፤ ቤተክርስቲያንውን ንሕዝባ መንገዲ ድኅነት ትሕብር።

ከምዚ ዝኣመሰለ ዘነቓቕሕን ዘብርህን ኣራሚ ድምጺ ዘይስመዓሉ ኅብረተሰብ፤ ንጹር ራእይ ኪህልዎ ኣይክእልን እዩ። ሃይማኖት እንኪደክም፤ ኅለና ሕዝቢ እውን ይደናገር እዩ። ሽዑ ብቐለሉ ንጊጉይ ቅኑዕ፣ ንሕማቕ ጽቡቕ፣ ዝብል ዝንቡዕ ርእዮተዓለም ይምዕብል። ብቲ ካልእ ወገን ከአ ሃይማኖትውን መገዱ ስሒቱ፤ መሳርሒ ካልእ ዕላማታት ኮይኑ እንተተረኸበ ካብ እውነተይና ኣገልግሎቲ ርሒቕ ማለት ኢዩ። ኣብ ቅዱስ መጽሓፍውን ክልተ ዓይነት ነቢያት ከምዝነበሩ ንርኢ። እቶም ሓሰውቲ ነቢያት ነቲ ንቡር ኣክያይዳ ደጊፎም፤ ሕዝብን መራሕቲን ኪሰምዕዎ ንዚደልዩ ጥራሕ ዚነግሩ፣ በኣኡ ኸኣ ዚናበሩ እንኪኾኑ (ኤር.23 ረኣ)፤ ካልኣት ግን ቃል-አምላኽ ብዝበሎም ተመሪሖም፤ ንሕዝብን መራሕቲን፤ ኣምላኽ ከም ዝደልዮ ንኸነብሩን ኪሰርሑን የተባብዑ ነበሩ። ሓቀይና ነቢይ ካብ መንገዲ-አምላኽ ከይትወጽእ ብቐጻሊ ዘዘኻኸርን ዝምህርን፣ እንተተጋገኻ ከአ ዝእርምን፣ ዝገንሕን እዩ። ንሱ እዩ ከአ ንነባሪ ጠቕሚ-ሕዝቢ ዝሓለ። “ንቶም ኣብዛ ዓለምዚኣ ዘለዉ ሃብታማት ክይዕበዩ፣ ክንሕጉስ ኢሉ ኸሉ ልግሲ ብዚህበና ኣምላኽምበር በዚ ኃላፊ ሀብቲ ኸይእመኑ ኣዝዞም ገበርቲ ሠናይ ክኾኑ፣ ብሠናይ ግብሪ ኸህብትሙ ለጋሳትን መማቐልትን ኪኾኑ ኣዝዝ። በዚ መንገድዚ ናይ ሓቂ ሕይወት ምእንቲ ኪረኸቡ፣ ኣብታ እትመጽእ ዓለም ጽኑዕ መሠረት ምእንቲ ኪኾኖም ንገዛእ ርእሶም ሃብቲ ኪእክቡ እዮም” (1ጢ.6፣17-19)።

ቤተክርስቲያንን፣ ምስቲ ወትሩ እተዕርጎ ጸሎትን ምህላን፣ እተወፍዮ መሥዋዕተ ምሕረትን፣ እተመሓላልፎ መንፈሳዊ መልእክትን፤ ናይ መድኃኒና ጎይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ትእዛዝን ድልየትን ንምፍጻም ብሃለዎት ማኅበረሰብ ክትሓሰብን ክትግደስን፣ ሥርዓት ሕግን፣ እሩም ሥነ-ምግባርን፣ ክምዕብል፣ ቃልኪዳን ክጸንዕ፣ ስድራቤት ክትድልድል፣ መንእሰያት ብቕኑዕ መገዲ ክምርሑ፣ ብምሉእ ኃይላ ትምህርን ትድግፍን። ከምኡውን ንዝተገደዱ ተክረሙ ክትብል፣ ንዝደንቆሩ ክትምህር፣ ንዝሓመሙ ክትፍውስ፣ ንዝጠመዩ ክትዕንግል፣ መሠረታዊ ጸዋዕታ ኣይ። “ንድኻታት፣ ከበሥሮም ስለዝቐብኣኒ፣ መንፈስ እግዚአብሔር ኣብ ልዕሊይ ኣሎ፤ ንምሩኻት ምምላስ፣ ንዕውራት ምርኣይ፣ ንግፋዓት፣ ምውፃእ ሓራ ከበሥር፣ ሕርይቲ ዓመት-እግዚአብሔር ክሰብኻ ለኣኸኒ” (ሉቃ.4፣18-19) ዝብል ተልእኮ መሥራቲኣ ክርስቶስ ተኸቲላ፣ ሕዝቢ ኪብደል፣ ፍትሒ ኪጎድል፣ መሰል ኪገሃስ ከሎ፣ ድምጺ ከተሰምዕ፣ ዓገብ ክትብል ግቡኣ እዩ። ብዛዕባዚ ሱቕ እንተበለት ኣብ ቅድሚ ኣምላኽን ኅብረተሰብን፣ ታሪኽን ተሓታቲት ይገብራ። ነፍሲወከፍ ምእመን ክርስቶስውን ኣብ ጥምቀቱ ነዚ ኃላፍነትዚ ለቢሱዎ እዩ። ስለዚ ኣብዚ ንጅምሮ ዘሎና ሓዲስ ዓመት ብዝተሓደሰ መንፈስ ኣብ እምነትና ክንጸንዕ፣ ተብዓት መሰኻኸር ክርስቶስ ክንከውን፣ ነኅዋትናን ኣኃትናን ድማ ብቃልን ብግብርን ጽቡቕ ኣርኣዖ ክንከውን ንዕደም ኣሎና። እውነተይና ሰላምን ምዕባለን ክንረክብ፣ ምስ ኣምላኽና ንተዓረቕ!!! እግዚአብሔር ነዚ ዓመትዚ፣ ዓመት ነባሪ ዕርቅን ሰላምን፤ ዓመት ፍቕርን ኅውነትን፣ ዓመት ሰብኣውን መንፈሳውን ዕብዮትን ምዕባለን ይግበረልና። ኣሜን።

ምስ ብዙኅ ሰላምታን ቡራኬን፤

**ኣቡነ መንግሥተኣብ ተስፋማርያም
ጳጳስ ዘመንበረ ኣሥመራ**